

СТАНОВИЩЕ

От доц.д-р Адриан Георгиев

относно дисертационен труд на тема:
„Методически практики в обучението по компютърен нотопис и
приложна оркестрация“,
за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по
професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по
(Методика на обучението по музика)

Докторант:
Веселин Караатанасов

Дисертационният труд е в обем от над 380 стр., разпределени в увод три глави, заключение, списък с литература, публикации и приноси моменти. Представеният автореферат отразява напълно съдържанието на дисертацията, в частта за методическите модели на обучение и анализа на резултатите от изследванията по темата.

Преди всичко искам да отбележа, че на практика това е първо по рода си в България изследване по темата – обучението по музика с помощта на музикални компютърни технологии не е новост, но интегрирането на компютърен нотопис в обучението по музикално-теоретични дисциплини, и изведените от това методически практики ми дават основание да определя дисертантът Веселин Караатанасов като новатор точно в тази област, с точно определени пресечни точки между музикално-теоретични дисциплини, практико-приложни техники за оркестрация, както и не на последно място адаптиране на музикални

компютърни технологии в „класическия“ начин на обучение по хармония, инструментознание и оркестрация.

В началото на дисертационния труд Веселин Караатанасов изказва мнение, че изучаването на нотописа по един съвременен начин дава перспективи за натрупването на нови и най-вече актуални със съвременността умения на учащите се, плюс приложимост на всяко ниво, каквато до този момент не е наблюдавана. Затова логично се достига до убеждението, че един такъв предмет, с толкова всеобхватно приложение е крайно наложително да бъде въведен в учебната програма, с което да разшири кръгозора на учащите.

Въвеждането на дигиталните технологии, за които толкова често се говори, се обосновава с това, че на първо място са широко отворени една към друга, и този факт способства за разширяването на методическите модели за усвояване на знания помежду различни музикално-практични дисциплини базирани на обединяващо звено и в случая като такова може да бъде приет компютърния нотопис.

В увода е определено ясно целта, обекта на изследване, както и изведена ясна работна хипотеза, а именно :

Ако при обучението по компютърен нотопис и приложна оркестрация създателно необходимите условия за интердисциплинарно експониране на изучаваната материя в комплекса на музикално-теоретичните дисциплини, ще добием качествено ново отношение към приложението на музикалните компютърни технологии в практиката на музикалния педагог.

За доказване на работната хипотеза се прави анализ на резултатите от проведените изследвания по време на експеримента. За нуждите на обучението, по компютърен нотопис и приложна оркестрация са създадени 15 лекции, упражнения, и практически задачи за изпълнение, подкрепени с примери и видео презентации към редица от тях. Резултатите се основават на изследване и съпоставяне на познавателния опит от страна на студентите преди постъпването им в тази програма и съответно след като вече са я преминали. Цялостното проучване е направено по време на участието им в учебните занимания и упражнения. Паралелно с това се взимат предвид и проследява постигнатото от самостоятелната подготовка с използването на заложените и систематизирани на тематичен принцип специализирани

ресурси поместени в MOODLE и достъпен на сървърите на Софийски Университет “Св. Климент Охридски”, който са налични при контролиран достъп на следния адрес:

<http://moodle.e-center.uni-sofia.bg>

Освен вербалната комуникация (преподавател-студент) и изпълнението на поставените задачи, хипотезата и достигнатите резултати се базират и на данните от проучванията получени от анализа на он-лайн активността след разглеждането на видео презентациите и ползването на интерактивните форми на обучение във виртуалната среда (т.е. в MOODLE).

Като важно се участието на студентите по време на работния процес – т.е. при упражненията, на базата на който е най-лесно да се установи постигнатия напредък. Той съответно се представя като главен субект на

анализа при осъществяването на непосредствената обратна връзка между

страните в процеса на обучение. Именно затова основен елемент на проучването е задълбочения разбор на отзивите от страна на самите студенти “преди и след” провеждането на курса. Съвкупността на тези фактори определят резултата от обучението (на един последен етап от изследването). Тя има пряко отношение към активната работа през семестъра на всеки един от учащите се. Така се създава и ясна представа за индивидуалните постижения, изхождайки от хипотезата на този труд и достигайки до конкретните заключения от изследването проведено в програмата по компютърен нотопис и приложна оркестрация.

В глава първа се прави един обширен исторически обзор и предпоставките за възникване на нотното писмо. Сама по себе си тази част от дисертацията е своеобразна пътна карта в логиката на методическият модел на обучение по компютърния нотопис, от нуждата от публикуване , през стандартите, дигитализацията, школите и манифактурите, през музикалния софтуер и нотната партитура до съпътстващите технологични проблеми , нуждата от въвеждане на високи стандарти, етични норми, педагогически аспекти и идеологически насоки , необходимост от регулаторни насоки и модели на преподаване, интердисциплинарни връзки.

Глава втора е базирана на материали и ресурси от създаденият от дисертантът дистанционен ресурс за обучение по компютърен нотопис и приложна оркестрация, в рамките на проекта за дистанционно обучение в Софийския университет, Катедра Музика, магистърска програма Музикални и мултимедийни технологии.

В глава трета се прави анализ на резултатите от изследването, теоретично се обосновава нуждата от преходът от традиционните методи на преподаване на музикално-теоретични дисциплини към новия интегриран подход. Дефинира се разбирането на понятието „*приложна оркестрация*“ – с участието на дигитални и мултимедийни технологии, които създават интердисциплинарни връзки. Правят се интересни съпоставки в методиката на преподаване на оркестрация – преди и сега . по думите на автора, преди години (в процеса на обучението си по духова и симфонична оркестрация) студентите от теоретико-композиторския факултет на Музикалната академия са имали честта само веднъж (и в много редки случаи повече) през целия курс на обучение да могат да чуят в изпълнение на щатния симфоничен оркестър на Академията как звучат собствените им оркестрации. В пълен контраст на това – сега при овладяване на работата с програмите за компютърен нотопис това е заложено по условие. Като част от глобалното съвременно информационно общество по навик приемаме че композиторите се предполага да имат дълбоки познания по инструментознание, високо обигран слух – съответно умения по солфеж, полифония, хармония, акустика и музикален анализ.

В своя дисертационен труд Веселин Караатанасов дава изключително точен отговор на това:

„... до каква степен тези познания “са”, или по-скоро въпросът е: “дали те биха били на лице” за по-пряк път при достигането им в процеса на обучени по нотопис и чрез нотопис в комплекса от музикално-теоретични дисциплини? Това е дилема, чиито отговор се намира на първо място в предразполагащата среда на нотно-музикалния софтуер....“

Като изключително стойностни приноси моменти на дисертационния труд мога да отбележа изведения методически модел на обучение по компютърен нотопис и приложна оркестрация, както и анализът на предпоставките и наличието на междупредметни връзки при музикално-теоретичните дисциплини:

- елементарна теория-солфеж
- солфеж-хармония
- хармония-полифония (контрапункт)
- инструментознание-оркестрация
- оркестрация-компютърен нотопис
- компютърен нотопис

Като имам предвид казаното по-горе, считам, че дисертацията напълно съответства по форма и съдържание на изискванията за получаване на образователната и научна степен "доктор" по Научната специалност Педагогика на обучението по 1.3. (Методика на обучението по музика) .

В този смисъл, убедено препоръчвам на членовете на уважаемото жури да гласуват за присъждане на тази степен на Веселин Караатанасов, и му желая успех в бъдещите и научни разработки.

12.03.2016г.

Подпис:
(доц.д-р Адриан Георгиев)